

ΑΧΕΛΩΟΣ

(ΟΝΕΙΡΟΣ)

Πλημμύρα ὁ Ἄσπροπόταμος, καὶ γώ, σιὴν τρομερὴν
(του ὄρμη

καταμεσοῖς σιημένος

σιύλο τὰ πόδια μου ἔβανα κι ὀλόρτο ἀπάνωθε κορμὶ
σὰ θεὸς ἐναντιωμένος.

Καὶ ξαφνικὰ ὁ ἀγώνας μου μιὰ δίψα ἀνέγνωρη
(ἔγινε,

κι ὡς ἀνοιξα τὰ χεῖλα

λίγο νὰ σκύψω καὶ νὰ πιῶ, ἄσωτο νάμα ὁ ποταμὸς
μέσ' σιὴν καρδιά μου ἐκύλα.

Κι ὅσο μ' ἀλάφρωνε ἡ καρδιά, τόσο γλυκότερο ἔ-
(γιωθα

σιὰ μέλη τὸν ἀγώνα,

κι ἔπινα ὡς αὔρα τῆς αὐγῆς τὸ ρέμα πού μου ἐπά-
(ταγε

μπροσιήτερα τὸ γόνα.

Τέλος, ὡς σβήνει, ἅμα γυρνᾷ τὸ κύμα ἀντίστροφα,
(ὁ ἀφρὸς

σιὸν ἀπλωμένο ἄμμο,

ἔμεινε ἡ κοίτη ὀλόστεγνη καὶ λεύτερα τὰ πόδια μου
σὰν τὰ φιερά, νὰ δράμω!

Ἔτσι, ἐνίωσα, ὡς ἀλάφρωσα, μιὰν ἄσωτη παλικάριὰ
νὰ μου ξυπνάει τὰ σιήθη,

κι ὄλο τῆς πλάσης τὸ δροσιὸ καὶ τῶν βουνῶν ἡ λε-
(θεντιὰ

σιὰ σωτικά μου ἐχύθη.

Ἦ, πόσο μου ἦταν τ' ὄνειρον ἀπὸ τὸν ἄθλο ἀδρότερο
τοῦ ἡμίθεου, πού σιὸ χέρι

μὲ ταύρου ἀνάρπασε μορφὴ τὸν ποταμὸ ἀπ' τὰ κέ-
(ρατα,

κραιώνας του καρτέρι,

καί, θάνοντας τὸ γόνα του σιὸ διπλωτό του τρά-
(χηλο,

τοῦ σύντριψ' ἔτσι τὸ ἕνα —

κι αὐτὸς ἐχύθηκε, τρελὸς τοῦ πόνου, μέσ' σιὰ πέ-
(λαγα,

μουγγρίζοντας ὀλοένα...

(1915)

ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΣ